

Scénář k rozhlasové reportáži – pan Ing. Tomáš Hradílek –

ZŠ Osecká 315, Lipník nad Bečvou

Pan Tomáš Hradílek patří mezi významné lipenské osobnosti. Nejen proto, že byl ministrem vnitra a tykal si s Václavem Havlem, ale hlavně pro své pevné zásady při obhajování občanských práv. Do politiky vstoupil ve velmi složité době.

Bylo to shodou okolností v době, kdy už nedocházelo k nějakým hrozným krvavým zločinům, kdy nastupovalo takzvané Pražské jaro. V rámci toho Pražského jara jsem se nejprve stal kandidátem a poté i členem komunistické strany, protože jsem měl pocit, že je právě v silách nás, těch lidí, který uvažují už reformně a progresivně, dosáhnout toho, aby se v téhle naší zemi prostě napravily ty společenské poměry, který tady v roce 48 započaly.

Jeho nadšení ale brzy vystřídalo zklamání. Ne však rezignace na snahu s nespravedlností bojovat.

Bohužel zlom pro mě nastal, když došlo ke vstupu vojsk Varšavské smlouvy. Viděl jsem, že došlo k té nešťastné změně, za Dubčeka to převzal Gustáv Husák, tak jsem dával najevo svůj nesouhlas s vývojem v komunistické straně a veřejně jsem se k tomu vyjádřil. A v srpnu roku 1969, když milice a armáda zasáhly proti lidem, který protestovali při prvním výročí okupace a byli za to bití, tak jsem řekl A DOST! S touhle stranou už nechcu mít nic společného a požádal jsem o vyškrtnutí členství.

A s tím započaly i problémy. Pan Hradílek nesměl pracovat jako vedoucí pracovník, aby nekazil své podřízení. Na nedemokratický vývoj v naší zemi však upozorňoval dál. I s manželkou, která sdílela stejné názory.

Když byly na podzim roku 76 všeobecné volby, tak jsme si s manželkou řekli, že tyhle volby budem ignorovat a že k nim nepůjdem.

K volbám tehdy opravdu nešli, dokonce do domu nevpustili ani komisi s mobilní urnou, která měla zajistit, aby účast při volbách byla stoprocentní. Svoje postoje se rozhodl pan Hradílek vyjadřovat společně s dalšími statečnými osobnostmi.

Když vznikla Charta 77, tak jsem se hned začátkem roku 77 v lednu stal jejím signatářem.

Mohli bychom panu Hradílkovi závidět, že byl v kontaktu se Sašou Vondrou, Danou Němcovou nebo Václavem Havlem, ale podpis Charty mu do života přinesl řadu problémů.

Maringotka stála před domem. To, to byly takové veselé věci, kdy byl hlídán celý dům nepřetržitě. Někdy se mi dokonce i povedlo z ostře sledovaného domu prostě utéct v noci.

Naštěstí přišla sametová revoluce, pan Hradílek se stal zakladatelem Občanského fóra, poslancem a na několik měsíců ministrem vnitra. Ani po ukončení aktivní politiky nezůstal k vývoji v naší zemi pasivní. V roce 2017 se kvůli obavám o ohrožení demokracie rozhodl držet hladovku. Co ho k tomu vedlo?

Já jsem měl strach z toho, že prezident Miloš Zeman zvrátí vývoj v této zemi směrem k jinému azimutu, k Rusku.

Hladovku držel 18 z původně plánovaných 40 dnů, rodina ho naštěstí přemluvila k jejímu ukončení.

Jinak jsem byl odhodlané v tom dál pokračovat, ale ne za cenu toho, aby trpěli aji moji nejbližší, to v žádném případě.